

ikke helt rigtigt, naar han siger, at Beretningen overhovedet ikke har været omtalt i Udvalget, for det har den. Jeg har nævnt den og nævnt noget om Indholdet deri, og jeg tror ogsaa, at andre Medlemmer senere hen have nævnt den samme Indberetning. Men som sagt, der foreligger ingen Indstilling fra Udvalget, jeg har heller ikke sagt noget saadant.

Jeg vil gerne konstatere, efter at den højtærede Indenrigsminister har talt, at der heller ikke for ham foreligger noget som helst Bevis for, at den Ordning, som blev truffen i 1908 med Hensyn til Adskillelse af Handel og Administration, ikke lader sig gennemføre. Den højtærede Minister gav mig Ret i, at der ikke foreligger og for Resten heller ikke kunde foreligge noget Vidnesbyrd om, at denne Adskillelse var uigennemførlig, og det af den simple Grund, at denne Adskillelse ikke er gennemført endnu, men at man vil standse den ved dette Lovforslag, inden den er traadt i Kraft. For at gøre dette syntes det mig man maatte have andre Beviser end dem, som foreligger derved, at der er en Gnidningsmodstand, som det kaldes, mellem Handelschefen og den administrerende Direktør. — Den ærede Indenrigsminister siger igen, at Ministeren trænger til at have en Mand i Spidsen for den hele Ledelse, med hvem han kan raadføre sig. Dertil vil jeg sige, at det forekommer mig næsten endnu bedre end at have een Mand at have to Mænd, og Ministeren har to, nemlig Handelschefen og den administrerende Direktør, at raadføre sig med i grønlandske Anliggender, han kan saa høre dem begge og derefter træffe sin Afgørelse. Og jeg kan heller ikke tænke mig, at den nuværende Indenrigsminister ikke skulde være i Stand dertil. Jeg har ingenlunde opfordret ham til at nedlægge sit Embede, fordi han ikke kunde træffe sin Afgørelse, men jeg undrer mig egentlig over, at den Ordning ikke taltaler Ministeren, at han kunde høre Sagen fremstillet fra to Sider og saa træffe sin Afgørelse. I det Reglement, den ærede Indenrigsminister selv har udstedt i Fjor den 15. Maj, er der et Afsnit, som hedder Handelsomsætningen i Grønland, og af dette Reglementets Stykke 2 fremgaar det, at paa ethvert Punkt, der ligger under Handelschefen, har denne at konferere med den administrerende Direktør, baade om Handelsstederne, om Handelens Personale, om Varebeholdningerne og om Generaltaksten o. s. v. Om alt, hvad der der nævnes, skal der foregaa en Forhandling med den overordnede, administrerende Di-

rektør. Hvis der saa er Uenighed mellem de to Herrer, forelægges Sagen for Indenrigsministeren. Jeg synes ikke, at det er nogen uoverkommelig Opgave for en Minister dér at træffe sin Afgørelse, især fordi vi jo ogsaa ere enige om, at det, Ministeren skal have for Øje, er netop, om Befolkningens Tarv fremmes ved den Afgørelse, der bliver truffen. Ministeren maa ogsaa kunne faa Handelschefen og den administrerende Direktør til at gaa ind paa den Betragtning, som han vil gøre gældende. Det er ikke meget sandsynligt, at Handelschefen skulde være saa ensidig, at han alene skulde tænke paa at tjene nogle Skillinger — naturligvis til Statskassen, ikke til sig selv — og ikke ved Siden deraf vilde tage tilstrækkeligt Hensyn til den grønlandske Befolknings Tarv. Hvorfor skulde man dog antage noget saa urimeligt? Jeg maa derfor stadig hævde, at der for Rigsdagen i alt Fald ikke foreligger noget som helst, som gør dette Lovforslags Betimelighed eller Nytte klar.

Indenrigsministeren (Jensen-Sonderup):

Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere, men jeg vil gerne gøre den Bemærkning, at selv om dette Lovforslag vedtages, er der dog Adgang for Ministeren til at faa Sagen fremstillet fra to Sider. Det ærede Medlem har jo selv været Minister og kender sikkert fra sin Virksomhed det Forhold, at man til Referat eller Konference, eller hvad det ærede Medlem nu vil kalde det, har baade Departementschefen og Kontorchefen, og Kontorchefen faar ligesaa fuldt Lejlighed til at sige sin Mening som Departementschefen. Jeg vil betragte Direktøren og Handelschefen i Forhold til hinanden som Departementschef og Kontorchef, og jeg gaar ud fra, at Ministeren i mange Sager vil forlange, at de enten sammen eller hver for sig, ligesom det passer, møde til Referat og fremstille Sagen. Man faar saaledes Lejlighed til at se Sagen fra begge Sider. Noget andet er, at ligesom man i Ministeriet har en Departementschef, der har Ansvaret overfor Ministeren, vil man her faa en Direktør, der har Ansvaret, og det tror jeg baade er det heldigste for Sagerne og det behageligste for Ministeren.

Brandes: Jeg vil nødig omtale den Episode i mit Liv, som den højtærede Minister hentydede til, men da han har berørt den, er jeg ret nødsaget dertil. Det er ikke nogen Sinde faldet mig ind i den ganske vist korte Tid, jeg var Minister, naar jeg skulde konferere med en Departementschef og høre hans Raad, da samtidig at